

ראובן דותן עלה בשמש

עלה בשמש – דיוקן שקיפותך הכחלה
שפתיך מנתרות, הי ערב ברוחי.
גם הלילה צמח מן הערפל, יפסע לאט,
יחכה ליד אדמתו הריקה.
הוא בא להיות כפות רגלינו,
במקום עינינו הרואות.
נלך סביב, אולי סביבו, נשקיף,
הלוך רוחו – עלה בשמש.
עדין עלה בשמש.